

Kulturel mangfoldighed

moderne industrilandbrugs organisationer.

Jo længere tid man beskæftiger sig med bevarelse af biologisk mangfoldighed - jo mere bliver det klart hvor megen sandhed der er i globaliserings aktivist Vandana Shivas berømte citat:

“Den kulturelle diversitet og biodiversiteten går hånd i hånd.”

De truede racer og sorter har ingen fremtid som produktionsenheder - i bedste fald kan enkelte såkaldte “nicheprodukter” overleve ganske kort som døgnfluer i det grønne forbrugersegments bevidsthed.

Men de repræsenterer en kulturel rigdom, og tabet af dem svarer til at man fjernede al poesi fra før 1970 fra almindelige menneskers rækkevidde nedfrosset i permafrost på Svalbard og et par andre steder på kloden.

Danmark har jo ellers relativt gode traditioner for at give alle adgang til kulturarven af kunst, musik og litteratur - Folkebibliotekerne er et godt eksempel på den tradition. Selvfølgelig er der også tendenser der trækker i den anden retning, som når man oprioriterer diverse megaprojekter, hvor almindelige mennesker kun bliver underholdt **med** kultur - istedet for selv at være en del af kulturen.

Når det gælder bevarelsen af den levende kulturarv, går det imidlertid helt galt.

Forklaringen både i Danmark og på verdensplan er egentlig rimelig simpel - alle steder fra FAO til det danske genreserveudvalg, og endda i nogle græsrodforeninger rundt om i verden er det landbruget der styrer hele området - folk fra landbrugets ministerier, departementer og kommissioner, folk fra landbrugsforskningen og endda folk fra det

Altså bizart nok hele vejen rundt folk fra den interesses sfære, der har kasseret de truede dyr og planter og trukket lovgivning der gradvist skal forhindre andre end store producenter i at have husdyr, ned over hovedet på hele samfundet.

Alle sammen folk der ikke har tradition for at se værdien i at bevare kultur og andet uproduktivt pjat.

En grotesk situation der svarer til at diverse udvalg som støtter kunstnere, forfattere og egnsteater blev fyldt med hardcore industrifolk og repræsentanter fra Dansk Supermarked.

Gorm Benzon sagde for nogle år siden i radion, at Oregårds vision var, at når nu mennesker overalt udnyttede dyrene, så var her en oase, hvor dyrene udnytter mennesker.

Skal det gå bedre må vi derfor ændre synet på hvad kultur er - det kan også være et dyr eller en plante. Samtidig må vi øge respekten for kulturel mangfoldighed ikke bare når det kan bruges som en event på “stor scene”, men også når den er i en baghave i Thy.

Skal det lykkes omfatter det meget mere end at tale om dyr og planter. Det har ligeså meget noget med vores syn på os selv og vores rolle i omgivelserne. Indtil nu har vi mest set globaliseringen udbrede en vestlig opfattelse af klodens som råstof til økonomisk vækst uanset omkostningerne for mennesker og natur på længere sigt.

Andre kulturer har fungeret i årtusinder uden at ødelægge deres eget naturgrundlag og uden at gøre mennesker til tandhjul i et maskineri, der har sin vækst som mål, snarere end mere lykke til flere mennesker.

Heine Refsing

Loci ~ tidsskrift for den levende kulturarv ~ ISSN 1601-0493
© Center for Bio-diversitet. Oplag: 500 2 gange årligt. Tryk: Tørring Bogtryk

Redaktion: Heine Refsing.

Alle artikler repræsenterer ikke nødvendigvis en officiel holdning fra Center for Bio-diversitet, - den enkelte forfatter er ansvarlig for sine egne synspunkter.

Udgiver:

Center for Bio-diversitet®

Hvejselvej 127, 7300 Jelling. Danmark

Internet: www.biodiverse.dk

foreningsregister nr.: FOR1005284 tlf.: 7587.3008

SE-nr: 1935.0738 Email: heine.refsing@pip.alco.dk

Medlemskab & abonnement år 2008:

- Danmark institution/firma: 185 kr. inkl. moms
- Danmark private - 150 kr.
- uden for Danmark - 185 d.kr.

Forsiden: Mangfoldige tomatsorter
foto: Brian Krause